

Naročnina listu: --

Celo leto . . . K 18--

Pol leta . . . " 9--

Četrť leta . . . " 5--

Zunaj Jugoslavije:

Celo leto . . . " 24--

Posamezne številke

-- 30 vinarjev. --

Uredništvo i. upravljanje:

Maribor, Koroška ulica

št. 5. — Telefon št. 220.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Inserati ali oznanila

se računajo po K 1.20
od enoredne petitrste:
pri večkratnih oznanilih
popust. ---„Straža“ izhaja v pon-
edeljek in petek popoldne.
Rokopisi se ne vračajo.Z uredništvom se more
govoriti vsak dan od
11. do 12. ure dopoldne.

56. številka.

Maribor, dne 14. julija 1919

Letnik XI.

Maribor proslavlja rojstni dan svojega kralja.

Slavomir:

Petru Karagjorgjeviču, kralju Srbov, Hrvatov in Slovencev.

V divjih viharjih dviga se drzno
sokol k poletu v sinje gore,
k solncu prostosti, k svobodi zlati.
V skalah visečih gromi done.
Suženjskih spon več ni se nam bati,
dokler si sokol ti naš vladar,
dokler slovanska družini nas mati.
Živel kralj Peter, živel naš car!

Združil si brate tro- nam imene,
žezlo svobode vzel si v roke.
S Srboma Hrvatoma, čile Slovence
vzel pod okrilje hrabro si vse.
Slava povija večne ti vence,
prostega doma naš gospodar.
Suženjstva zbrisal smrtno si sence.
Živel kralj Peter, živel naš car!

Solnčni se žarki prosto smehljajo,
svobode zlate dih gre čez plan.
Bog naj te čuva, knez domovine,
ti si nam dika, ti si naš dan.
Prapor tvoj družini Slavine sine.
v srečih pogum nam bije vsikdar.
Tebi se klanja moč domovine.
Živel kralj Peter, živel naš car!

Iz življenja kralja Petra.

„Knez mora glavo položiti za
svojo družino!

Knez in družina sta eno!“

Nestor: „Povest vremenih let“.

Rojen je bil kralj Peter leta 1844 v Beogradu kot vnuk pravičnega Črnega Jurija, osvoboditelja Srbije. Njegov ded je bil srbski kmet in pastir, hajduk vodja vstajev proti Turkom, avstrijski podčastnik, vojni begunec, prvi vladar Srbije, slednjič je padel, zavratno umorjen od svojega bojnega tovariša Miloša Obrenoviča. V svoji osebi je združeval takorekoč vse značilne poteze usode takratnega srbskega naroda. Ne samo njegova kri, tudi značaj in usoda se je podedovala na njegove potomce. Petnajst let star je moral Peter Karagjorgjevič bežati iz dežele pregnan od istega Miloša, ki je ubil njegovega deda, ter je v starosti 80 let drugič zasedel z zločinom priborjeni prestol. Od takrat so vladali v Srbiji Obrenoviči do leta 1903, za Milošem njegov sin Milan in za njim Aleksander. Po krimski vojski, ki je izbruhnila leta 1854 in ki se je končala za Rusijo nesrečno, je oslabil ruski vpliv na Balkanu, po porazih na Laškem je Avstrija pričela obračati več pozornosti balkanskim narodom. To je bilo zadnje za tragedijo boja med Obrenoviči in Karagjorgjeviči. Govori se o zločinu na balkanskih dvorih, o uporih in neredih v malih slovanskih državah, a se ne pomisli, da je bilo vse to samo upliv, posledica in odsev medsebojnih intrig velikih držav.

Z novim nastopom Obrenovičev se je začela v mladi srbski državi doba notranjega razkroja, političnih neuspehov, dvornih škandalov. Na berlinskem kongresu je pogorela Srbija popolnoma, a Avstrija, na katero so se zanašali Obrenoviči, jih je pustila na cedilu. Naščen od Avstrije se je spustil pozneje kralj Milan v bratomorni boj z Bolgari, ki se je končal s porazom pri Slivnici in Pirotu. Nato je pa avstrijski general Khewenhüller stopil vmes in preprečil, da Srbi

niso mogli popraviti poraza. Kako je bilo za zadnjega Obrenoviča je znano. Dvorni škandali so bili posmeh celega sveta, finančni primanjkljaj je bil od leta do leta večji, dolгови so rastle, za kulturo in gospodarstvo se ni storilo ničesar, vojaštvo je bilo maloštevilno in slabo opremljeno. Bogata dežela ni imela novcev ne za železnice, ne za šole itd.

Mladi Peter je med tem študiral v Švici, najbolj demokratični deželi na svetu, kjer se je do dna duše nasrkal demokratičnega duha. Visoko vojaško šolo je dovršil v Saint-Cyru na Francoskem, najslavnejši vojaški šoli na svetu, kjer se je pred njim učil tudi Napoleon in veliko drugih slavnih francoskih generalov. Leta 1870. se je kot francoski častnik udeležil vojske proti Nemcem in je za svojo hrabro obnašanje dobil red častne legije, najvišje francosko vojaško odlikovanje. Bil je od Nemcev vjet, a jim je pobegnil. Ko se je vrnil k Francozom, je malo manjkalo, da ga ti niso ustrelili kot nemškega špijona, ker ni imel pri sebi nobenih dokumentov. Pozneje se je udeleževal vsakega gibanja, kjer se je šlo za osvoboditev njegovega naroda. Ko je leta 1875. izbruhnila v Bosni vstaja proti Turkom, se je preoblečen za kmeta pod imenom Peter Mrkonjić prikradel v Bosno, je zbral in oborožil štiri tisoč kmetov in se bojeval s Turki. Obrenoviči so najeli morilce, da ga ubijejo in razpisali nagrado na njegovo glavo. Dvakrat je bil poizkušen atentat, a se je slučajno obakrat ponesrečil. V prostem času je živel v Švici, kjer se je pečal z znanostjo. Kako živo ga je zanimala misel po svobodi, je razvidno iz dejstva, da je v prostih trenutkih prevedel na srbski jezik veliko delo „O svobodi“ slavnega angleškega filozofa Stuarta Milla. Kateri drugi vladar naših časov se je pečal s takimi rečmi!

Ko je po odstranitvi Obrenovičev leta 1903 bil pozvan na srbski prestol, so se pričela vršiti naravnost čuda. Denarni primanjkljaj je naenkrat izginil, dežela se je pričela razvijati kulturno in gospodarsko, Beograd je iz malega orientalskega mesteca postal lepo moderno mesto. Pri tem je Srbija imela težko carinsko vojsko z Avstrijo in največji del svojih dohodkov je porabila za vojaščino, katero je razvila do take višine, da vzbujala občudovanje celega sveta.

Znano je vsem, kako se je od dneva njegovega nastopa na prestol grdilo in zasramovalo in psovalo kralja Petra. Takega psovanja ni doživel še noben vladar. Toda nikdo mu ni mogel iz njegovega življenja navesti niti enega madeža.

Ne klanjamo se malikom, klanjamo se velikemu sinu našega naroda, prežetemu dobrotne duše demokratskega duha, možu odprte glave in čistih rok, slavnemu in značajnemu borcu za svobodo in neodvisnost Jugoslovanov.

Predvečer Petrovega dne.

Mariborsko mesto se je že v petek popoldne začelo oblačiti v praznično obleko. Vsa javna poslopja so razobesila trobojnice in okrasila okna z zelenjem, cveticami in zastavicami. Pa tudi zasebna stanovanja so bila nekatera naravnost čarobno okrašena in marsikje smo opazili, kakor na javnih tako tudi na zasebnih hišah slike kralja Petra in prestolonaslednika Aleksandra. Da ni bila na vsaki hiši zastava, je deloma umevno radi pomanjkanja istih, deloma pa še tudi radi nemške zagrizenosti in narodne nestrpnosti.

Ob dvajsetih je oznanjalo streljanje topov začetek slavnosti. Ob pol 21. uri je bila sloves-

na bakljada in mirozov vojaške godbe po vseh večjih mariborskih ulicah. Sprevod se je pomikal ob sviranju narodnih pesmi in koračnic iz domobranske vojašnice v Melju, po Tegethofovi cesti, skozi Hamerlingovo ulico na Bismarkovo cesto pod stanovanje francoske misije. Hiša je bila sijajno okrašena z zastavami v slovenskih in državnih barvah ter s slikami Petra in Aleksandra. Tisočere ljudske množice so navdušeno pozdravljale Francoze, godba pa je zaigrala marseljezo.

Nato se je sprevod pomikal pred okrajno glavarstvo (in obmejno poveljstvo), ki je bilo vse okrašeno in sijajno razsvetljeno. Od tam se je valovila tisočera množica ljudstva, neprehoma kličeč: Živijo kralj Peter, živijo Aleksander po Brandis ulici, po Grajski ulici, kjer je bilo posebno lepo razsvetljeno in okrašeno stanovanje profesorja Vrežeta, nadalje po Gosposki in Šolski ulici na Stolni trg. Nad škofijsko palačo, nad stolnim kapitljem in nad mestnim župniščem so prvokrat plapolale velike slovenske trobojnice. Škofijska palača in stolno župnišče sta bila okrašena z zelenjem in cveticami; zlasti bujno okrašeno in lepo ozaljšano ter razsvetljeno je bilo stolno župnišče. Pri oknu škofijske palače se je pokazal nadpastir dr. Mihael Napotnik, ki je prijazno pozdravljal navdušeno množico.

S Stolnega trga se je vil sprevod po Župnijski ulici, Schmiedererjevem drevoredu in po Koroški cesti mimo svečano razsvetljene Cirilove tiskarne na Glavni trg, kjer smo zlasti občudovali bogoslovje, na katerem je vihrala mogočna trobojnica, rotovž, ki je bil ves v zelenju in zastavicah, in pa dravski most, ki je bil opleten z girlandami v slovenskih in državnih barvah ter z zelenjem in razsvetljen z lampijoni. Ko je prišel sprevod na Glavni trg, se je tamkaj nabrala takoštevilna množica, da je bil ves trg od Koroške ceste pa do Narodnega doma natlačen poln. Donebesni Živio-klici so se razlegali po širnem trgu od navdušene množice, na katero je zrl blede mesec s svojo milo lučjo, kakor da bi se sam čudil in veselil nad veseljem slovenskega Maribora.

Od Glavnega trga se je sprevod vračal po Vetrinjski ulici, kjer so bile posebno lepo okrašene hiše „Narodne kavarne“, gostilne pri „Črnem Jurju“, čevljarja Andreja Ham, stanovanje admontskih benediktincev, intendance obmejnega poveljstva, SHS pisarna uradništva, trgovina Šepce in več drugih, po Grajskem trgu in Tegethofovi cesti nazaj v domobransko vojašnico.

Lepo okrašene in razsvetljene so bile tudi druge hiše, mimo katerih ni šel sprevod, tako zlasti Narodni dom, katerega stolp je vzbujal posebno pozornost, ker je bil ves razsvetljen z rdečim ognjem. Sprevod se je vršil in končal v najlepšem redu. Med obhodom so vojaki spuščali rakete.

Nemški krogi, zlasti magnati in vojni dobičkarji Scherbaum, Franz, Berg, Bach, Kokošinegg, Pfrimer itd., itd. pa so slavnost demonstrativno prezirali ter med sprevedom naravnost zabarikadirali vrata in okna pred navdušenimi Živio-klici s tem, da so okna čisto zastrli s šaluzijami, zlasti Scherbaum. Tudi drugi trgovci in obrtniki so pokazali svoje protidržavno mišljenje; njih imena bo treba ob priliki priobčiti.

Slovesnost v soboto.

Ob šestih je priredila vojaška godba budnico po mestnih ulicah, po cerkvah pa so se slu-

žile slovesne službe božje, tako n. pr. ob 7. uri v baziliki Matere Milosti, kjer se je pela zahvalna pesem in slovenska himna „Lepa naša domovina.“

Glavna slovesna zahvalna maša pa je bila ob devetih v stolnici, katero je opravil knezoškof dr. Mihael Napotnik z obilno svečano asistenco. Božje službe so se udeležili predstojniki vojaških in civilnih oblasti v takem številu, da so bile vse „uradne klopi“ zasedene in je bilo še premalo prostora. Pa tudi civilnega občinstva je bilo toliko, da je bila velika stolnica natlačeno polna, kakor nikdar prej ob takih prilikah. Po maši je bil Tedeum in molitve za kralja, nakar je zadonela po cerkvi državna himna „Bože pravde.“ Med božjo službo, oziroma od osme do desete ure, so bile večinoma vse trgovine, obrti in gostilne zaprte.

Od desetih do ednajstih je sprejemal podpolkovnik Uzorinac vdanostne izjave deputacij raznih oddelkov in zavodov mariborske posadke ter vse gratulante, pogostil po stari srbski navadi.

Od ednajstih do dvanajstih sta pa sprejemala okrajni glavar dr. Lajnsič na glavarstvu in vladni komisar dr. Pfeifer na rotovžu častitke in udanostne izjave predstojnikov in zastopnikov civilnih in cerkvenih oblasti in raznih korporacij, društev in organizacij ter jih istotako pogostila. Večina gratulantov pa je šla na okrajno glavarstvo, ker vladni komisar ni razglasil, da tudi on sprejema častitke. Izmed gratulantov, oziroma društev in organizacij, ki so se oglasila pri g. okrajnem glavarju, omenjamo tukaj le nekatere. Tako n. pr. knezoškof dr. Mihael Napotnik v imenu lavantinske duhovščine, stolni prošt dr. Martin Matek v imenu stolnega kapitlja, ravnatelj dr. Jerovšek za Cirilovo tiskarno, Spodnještajersko hranilnico in Tiskovno društvo, stolni župnik Moravec za stolno župnijo in Cecilijско društvo, uredništvo „Straže“, „Slov. Gospodarja“, „Malih Novic“ in „Glasnika Najsv. Src“, društva Orel in Sokol, Jugoslov. Strokovna Zveza, Kmečka Zveza. Kršč.-Soc. Zveza, župani celega mariborskega okraja, mestni in okrajni šolski nadzornik itd. Število gratulantov, ki so zastopali razna društva in organizacije, je bilo veliko stotin.

Od 11. do pol 13. in od pol 19. do 20. ure sta se vršila v mestnem parku dva koncerta v proslavo Petrovega dne in sicer vsakokrat proti vstopnini 1 K od osebe. Dohodki obeh koncertov so bili namenjeni našim vojakom-invalidom.

Vsa prireditve v petek in soboto je pokazala veliko udanost in spoštovanje mariborskih Slovencev in tudi nekaterih Nemcev do svojega vladarja. O tistih Nemcih, ki so demonstrativno prezirali naše prireditve, pa še bomo ob priložnosti spregovorili.

Prof. Fr. Mravljak:

Realna gimnazija v Celju.

Dobra dva meseca nas ločita od novega šolskega leta, ki nam moreta donesti temeljito preustrojitev celjskega srednje-šolskega zavoda, ako ne tratimo časa z brezplodnimi debatami, ampak krepko povzdignemo svoj glas po modernejši izobrazbi srednješolskega naraščaja.

Z osvoboditvijo in z ujedinjenjem jugoslovanskega naroda smo dobili Slovenci konečno svoje lastne šole, ki si jih moremo urediti po lastni preudarnosti tako, da bodo kar najbolj odgovarjale danim razmeram in praktični potrebi. Ako sta študirala doslej nadarjeni kmečki fant kakor tudi meščanski sin izključno le na gimnaziji, vsaj pri nas na Štajerskem, se temu ne smemo čuditi. Saj nismo imeli svojih zavodov, le gimnazije so nam bile za silo milostno odprte. Kdor je končal enkrat po trnjevi poti gimnazijo, se je mogel iz praktičnih očirov posvetiti le stroki, ki ga je konečno privedla do črnega kruha, ki ga je milostno rezal tujec na naših lastnih tleh. Le malo manj vrednih uradniških mest je zasedel domačin, vse drugo je pogoltnil naš tlačitelj. Z ujedinjenjem našega naroda so postale razmere drugačne. Še dolgo bomo sicer izpopolnjevali vrzeli v raznih uradniških panogah, a še nujnejše nam je potreben trepek in dobro izobražen inteligenčni naraščaj, ki se bo lotil z veseljem dela v naših maloštevnih že obstoječih industrijskih podjetjih, ki bo pa tudi tam, kjer teh še ni, z bistrim umom gradil nova ter na ta način pripomogel naši mladi državi do novih dobičkanosnih virov. Rabimo na tisoče praktično izobraženih ljudi, katerih nam primanjkuje na vseh koncih in krajih. Te nam pa more vzgojiti le šola, v kateri

je odmerjeno več prostora in časa praktičnim vedam in modernim jezikom. Dostikrat kaže tudi dijak več veselja in nadarjenosti za praktične nego za humanistične predmete. Zakaj bi ta ne prišel do cilja?

Danes se ustvarja v naši novi državi še le vse na novo. Tudi srednješolsko vprašanje se bo moralo, vsaj temeljno, za celo državo enotno rešiti. Neumestno je torej za sedaj že zahtevati, da se ta ali oni navidezno nepotrební predmet, katerega po mnenju mnogih gojijo srednje šole nekako tradicionalno, takoj iztrebi. O tem naj odločajo o pravem času poklicani činitelji in strokovnjaki.

Za stariše in gojitelje, ki imajo interes na celjskem srednješolskem zavodu, obstoja za enkrat le vprašanje, ali gimnazijo ali realno gimnazijo. Odločitev ni težka. Odločiti se je vsem za najpraktičnejše. V realni gimnaziji se more dijak odločiti za humanistično ali realistično izobrazbo. V določenem, recimo n. pr. v tretjem razredu, ko že kaže v zrelejši dobi veselje in nadarjenost za eno ali drugo skupino predmetov, se mu je odločiti za humanistično ali realistično smer. Ako prostovoljno izbere grščino kot glavni predmet, se bo nadalje izobraževal na temelju današnje gimnazije in si bo ustvaril temeljne pogoje za univerzo in bogoslovje. Ako pa vzame francoščino kot glavni predmet, bo nadaljnji pouk praktičnejši in ga bo bolj vsposabljal za tehniko in druge praktične poklice. Srednješolski zavod, ki združuje humanistično in realistično izobrazbo, nam je za enkrat za Celje nujno potreben, ker realke poleg gimnazije v Celju ne bomo dobili, niti tega vsled nepovoljnega obiska dveh srednjih šol ne moremo zahtevati.

Skraini čas je, da vsi zainteresirani činitelji, stariši, duhovščina, učiteljstvo, nadalje občine in razne korporacije celjskega in ostalih okrajev, ki pošiljajo svoje dijake v Celje, izjavijo, li želijo preustrojitev celjske gimnazije v realno gimnazijo.

Izjave zbira podružnica „društva slovenskih profesorjev“ v Celju (stara gimnazija), da jih skupno odpošlje višjemu šolskemu svetu, ki bo želji večine, o tem sem prepričan, gotovo ustrege ter priporočal zahtevo na merodajnem mestu.

Ali je res?

Od precej dobro informirane strani smo izvedeli, da se namerava s prihodnjim šolskim letom urediti vprašanje meščanskih in ljudskih šol v Mariboru na ta način, da se ustvari ena skupna meščanska šola za dečke in deklice, kateri bo pridelenih nekaj ljudskošolskih razredov. Vse drugo ostane baje pri starem, kakor je bilo dosedaj. Če je to resnica, potem začuden in ogorčen vprašamo: Kdo je skuhal to salamonsko modrost? V Mariboru menda ne, ker mestni šolski svet ni imel dosedaj še nobene seje; da bi pa bili tamkaj v Ljubljani pri Višjem šolskem svetu za nas tako skrbni, se nam zdi skoro neverjetno. V Mariboru, kjer imamo samo slovenske srednje šole, naj bi ostale nemške ljudske šole, da bi se tako mladina lažje pripravljala za vstop v slovenske srednje šole, kjer nemščina sploh ni več obvezen predmet. Ali si morete misliti večjo nemumnost?! O stvari še bomo govorili, a danes že povemo, da ne nehamo prej, dokler se ne izpolni naša zahteva in ta je: Vse dosedanje nemške meščanske in ljudske šole v Mariboru brez izjeme se morajo posloveniti, osnovni razredi morajo biti slovenski, kjer pa je potreba, se lahko dovolijočasne nemške vsporednice. To je, kar odločno zahtevamo!

Tedenske novice.

Zlata maša. V sredo, dne 23. julija obhaja preč. g. dr. Anton Suhač, častni kanonik, dekan in župnik pri Sv. Ani v Slov. gor. zlato sv. mašo. Bog naj ga ohrani še mnogo let!

Nevarno je obolel preč. g. častni kanonik in dekan Anton Šlander v Starem trgu. Čč. gg. duhovnim sobratom se priporoča v memento.

Poroka. V Šmartnem pri Litiji se je poročila gdč. Tonika Izgoršek z gosp. Cirilom Skvarčo, poročnikom v Mariboru. Ženinov starešina je bil g. nadrevizor Vlad. Pušenjak. Bilo srečno!

Praznik bastilije. Danes obhaja francoski narod takozvani praznik bastilije, svoj narodni praznik svobode, spomin, da so leta 1789 Francozi v Parizu osvojili in razdrli takozvano bastilijo, kjer je bila ječa za državne in politične zločince. Letos se bo obhajal ta francoski narodni praznik tudi kot praznik zmage nad Nemci in

svetovnega miru posebno slovesno. Pred sto leti so pod vodstvom slavnega Napoleona Francozi prišli prvič v naše kraje ter prinesli našim narodom politično svobodo, kar pa žalibog ni imelo trajnega obstanka. Ta svetovna vojska je vnovič v boju zoper nemško tiranstvo združila oba naroda. Francoski narodni praznik velja odslej tudi nam. V soboto so Francozi z nami praznovali naš državni praznik, danes ga ž njimi praznujemo mi in izražamo plemenitemu narodu borcev za svobodo vseh narodov naše najprisrčnejše častitke. — Stanovanje francoske misije pri parku je iz tega vzroka danes zvečer iluminirano. Slavnosten obed je imela misija v hotelu pri „Zamorcu“.

Koncert Druzovič-Brezovšek. V torek, dne 22. julija priredita gospa Ljudmila Druzovičeva in operni kapelnik Ivan Brezovšek iz Ljubljane v veliki dvorani Narodnega doma koncert. Gospa Druzovičeva je učenka bivše dunajske operne pevke Leclairjeve, ter graškega opernega pevca J. Jessena. Z uspehom je že mnogokrat nastopila v čitalniških koncertih. Pela bo tokrat skladbo slovenskih, čeških, hrvatskih in srbskih skladateljev, kakor tudi francoskih mojstrov opere, Thomasa in Gounoda. — Gospod I. Brezovšek, bivši operni kapelnik v Metzu in Mannheimu, je sedaj operni kapelnik v Ljubljani, kjer si je takoj pri svojem prvem nastopu pridobil burno priznanje občinstva. Kot pianist je že v mladih letih nastopal v Švici, na Norveškem in in Nemčiji, ter marca meseca t. l. v Ljubljani. Proizvajal bo med drugimi tudi skladbe Poljaka Chopina in Rusa Rachmaninova. Koncert bo torej poskušal pospeševati stik z drugo umetno slovansko kakor tudi francosko glasbo. Ponavljal se bo v Ptuj, v Rogaški Slatini in v Ljutomeru. Vzpored se še priobči.

Zagovornik Südmarmkovcev se brani. V „Jugoslaviji“ se solicitor dr. Rosine Dragotin Gilčvert zagovarja glede spomenice, ki sta jo napravila z Jeničem za Südmarmine in Heimstattove Švabe. Gilčvert bi se v dolgoveznem „Poslanem“ rad opral. A še enkrat povemo: Človek, magari da je „bil še tako Nemcem neprijazen“, ki se na ta ali oni način poteguje za Švabe, katere sta poslala Südmarmka in Heimstatt v naše kraje, ni več vreden slovenskega imena. Kako more Gilčvertu, ki je bil vendar tajnik Narodnega Sveta v Guštanju, biti neznano, koliko gorka je napravila vsenemška in lutrovska naseljniška organizacija v obmejnih krajih. Naravnost smešna je trditev, da so Švabi, za katere se poteguje Gilčvert, „politično indiferentni, ki so se le s kmetijstvom bavili“ in da so pokupili ti Švabi posestva le od „prednikov, ki so nosili nemška imena“. Pojdite gospodje „narodnjaki“, ki hočete hvaliti Švabe-tujce celo pri vladi, in vprašajte naše narodne borce v Št. Ilju, vprašajte naše slovenske volilce, kaj smo pretrpeli od teh „indiferentnih“ Švabov pri volitvah, vprašajte Slovence in Slovenke, ki so se udeležili slavnosti otvoritve Slov. Doma l. 1910, vprašajte one rodoljube, ki so morali l. 1914 radi Švabov po nedolžnem v graške ječe, vprašajte še sto in sto drugih in vsak Vam bo povedal samo eno: Med Slovenci ne sme biti človeka, ki bi storil le korak v prid semkaj priseljenih lutrovskih Švabov!

Zasebnemu uradništvu na Slov. Štajerskem. Vsi sloji se zavedajo, da je edino organizacija rešiteljica bede. Tudi zasebno uradništvo se pridno giblje, ker ve, da je malokateri sloj od dobrot tako izvzet, kot ravno ta. Pred dobrim letom osnovala se je v Ljubljani obsežna organizacija „Društvo zasebnih uradnikov in uradnic na slovenskem ozemlju s sedežem v Ljubljani“. Vsakdo, ki se je zavedal, da spada med te, se je javil in pristopil k društvu, tako da šteje danes to društvo nad 1500 članov. Opazi pa se, da le tovariši na Slovenskem Štajerskem nimajo še smisla za organizacijo, ne čutijo potrebe skupnosti in sloge. Dolžnost vsakega zasebnega uradnika in uradnice je, da se seznani s svojimi sotovariši, to pa je mogoče le potom organizacije. Kajti le tu je prilika in možnost dana, da se o svojih težnjah medseboj porazgovore, in marsikateri se bo prepričal, da je le po društvu dospel do boljšega gmotnega položaja in lažjega življenja. Tovariši in tovarišice na Slovenskem Štajerskem, organizirajte se iz pristo-

pite k društvu. Čim večje bo naše število, tem srenejša bo naša bodočnost! Zasebni uradnik. **Invalidom bivšega pešpolka št. 87** se bodo julija meseca v drugič izplačevale enkratne podpore. Pravico do te podpore imajo oni, ki so po izvidu nadpregleda spoznani zaveč kot 30% invalide. Invalidi, ki v Jugoslaviji še niso bili pri nadpregledu, naj se javijo pri svojem dopolnilnem poveljstvu v syrho zdravniške preiskave. — Prošnji za podporo ima vsakdo priložiti potrdilo pristojne občine in orožniške postaje, da je brez premoženja, in podpore res potreben. Slepci, težko pohabljeni in za vsako delo nezmožni dobijo poleg podpore še posebne doklade. Podpore se bodo pošiljale le po pošti, zato naj navede vsak v prošnji svoj natančen naslov.

Sestanek zastopnikov javnih korporacij spodnještajerskih. Naši okrajni zastopi in naše občine, ki so bile podrejene nadzorstvu prejšnjega štajerskega deželnega odbora, stoje pred nepopolno rešenimi vprašanji spremembe avtonomne uprave. Finančni položaj istih ni povsod urejen, vprašanje izgub vsled plačil neprimernih zneskov vojnega posojila s strani občinskih in okrajnih hranilnic zahteva pravočasno skrb teh zastopov, da si zasigurajo ob likvidaciji deželnega premoženja po možnosti v naprej kritje za pričakovane težkoče vsled izgub na vojnih posojilih. Ker se je vsestransko pritrdilo potrebi, da se tozadevno zasliši glas prizadetih činiteljev, namerava sklicati predsednik od ministrstva odrejene likvidacijske komisije štajerskega deželnega premoženja sestanek odposlancev okrajnih zastopov, hranilnic in občin v prvi polovici meseca avgusta. Da morejo vsi prizadeti krogi temu vprašanju pravočasno posvetiti svojo pozornost ter položaj financ in uspešne likvidacije temeljito preštudirati ter določiti večše zastopnike za sestanek, obveščam javnost o svoji nameri, tak sestanek sklicati, pričakujoč tudi kako tozadevno opozoritev ali predlog. Predsednik likvidacijske komisije SHS na Štajerskem, dr. Kukovec, Celje.

„Gasilska župa Žalec“ sklicuje v nedeljo, dne 20. julija t. l. povodom prvega župnega izleta v Št. Peter v Savinjski dolini izvanredni občni zbor ob 15. (3.) uri v šolsko poslopje. Pred občnim zborom se vrši javna vaja z gasilnim orodjem krajevnega pr. gasilnega društva. Občnemu zboru sledi veselica v prid domačega gasilnega društva.

Filatelistični klub za Slovenijo v Ljubljani se je ustanovil. Gospodje in gospe, ki želijo pristopiti k temu klubu, kateri jim nudi priliko si pridobiti po ceni pismene znamke, naj izvolijo svoj pristop pismeno prijaviti tačasemu tajniku Miroslavu Černe v Ljubljani, Gruberjevo nabrežje 16. Vsak član kluba je obenem tudi član hrvatskega filatelističnega društva ter dobiva kot strokovni list „Jugoslovanskega filatelista.“

Zavarovalnice. Edina slovenska zavarovalnica proti požarnim škodam je Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani. Njen glavni zastop je v Celju (Breg) in v Mariboru (Livadna ulica 10).

Opozarjamo! Ker se še vedno oddajajo poštam pisma, frankirana z 20 vinarso znamko, morajo naslovniki plačevati globe. Opozarjamo, da se morajo navađna pisma frankirati z znamko po 30 v, dopisnice pa z znamko po 15 v.

Za šivilje se dobi v Cirilovi tiskarni Rantov modni album. Cena 3 K 50 v, po pošti 4 K.

Stritarjeva antologija. Uredil in uvod napisal Dr. Iv. Prijatelj. V Ljubljani 1919. Izdala in založila „Tiskovna zadruga“. 8°, 247 strani. V obširnem uvodu antologije nam je na podlagi novih virov pokazal urednik, kako je zrastel iz podlage kraja in časa v boju in trudu veliki mojster in patriarh našega slovstva. Stritarjeva svetovnoširoka izobrazba z izrednim vzgojiteljskim darom je prišla v prid njegovi kulturni misiji v mladem, šele nastajajočem narodu. Stritar je nekaj desetletij držal v rokah vse niti ki se ovijajo najrazličnejših panog leposlovja: lirike, dramatike, književne, umetniške, socialne in politične kritike. Stritar je centralna postava slovenske literature, zakonodajatelj in vzornik svoje dobe. In to dobo nam je naslikal urednik dr. Prijatelj z globokim umevanjem tako mojstrsko, da smemo njegovo estetsko-kritično analizo šteti med najduhovitejše slovenske literarne študije. — Antologija nam nudi izbor Stritarjevih pesmi, ene umotvorne oblike, ki ne predstavlja njegovega najmočnejšega izraza, pač pa njemu najmilejšo duševno deco, ki jo je negoval in pestoval od mladih nog do pozne starosti s posebno ljubeznijo. Ker so Stritarjeve poezije že pred leti pošle, bo vsak prijatelj njegove Muze z veseljem pozdravil okusno opremljeno knjigo,

ki nam v dodatku podaja izbor poslednjih dozdaj še neznanih pesmi. Knjiga se naroča pri „Tiskovni zadrugi“ v Ljubljani (Sodna ulica 6) broš. 15 K, vezana 18 K, po pošti 50 v več.

Toča in nalivi. V soboto, dne 12. t. m. okoli pol 1. ure popoldne je prihrumela nad vitanjsko straničko in zrečko kotlino strašna nevihta. Z gor. Javorja, Stenice, Male in Bakove gore je privrela voda v strašni množini, podirala jezove, odnašala mostove, trgala ceste, uničevala, poplavljalna in zasipavala polja in travnike; povrha je še toča bila, da je bilo polje deloma pobeljeno, kakor bi sneg zapadel. — Škoda je ogromna, pomoč nujno potrebna, zlasti, ker je ubogo ljudstvo že komaj čakalo prve žetve, ki je deloma uničena. Občine in glavarstvo naj storijo svojo dolžnost, škodo takoj precenijo, da se vsaj davki odpišejo, ter naj pomagajo kolikor mogoče. — Tudi iz Slov. Bistrice in drugih krajev nam dohajajo poročila o velikanskih nalivih, toči in viharjih dne 11. in 12. t. m.

Dopisi.

Sv. Rupert v Slov. gor. Katoliško bralno društvo pri Sv. Rupertu v Slov. goricah priredi v nedeljo dne 27. julija veselico z gledališko predstavo „Županova Micka“, s sodelovanjem mešanega pevskega zbora. Po veselici prosta zabava, šaljiva pošta in srečolov v gostilni Krajnc. Sosedje vabljeni!

Sv. Trojica v Slov. gor. Dekliške Marijine družbe Slov. gor. opazarjamo na veliki dekliški shod, ki se tu vrši v nedeljo, dne 20. julija. Ob 10. uri bo pridiga za dekleta in slovesna sveta maša. Od 1.—3. ure se vrši na prostoru pred samostanom veliko dekliško zborovanje. Ob 3. uri bo nauk za dekleta in slovesne večernice. Dekleta Slov. gor., ki ljubite Boga in Marijo in Jugoslavijo, pridite od vseh strani, da se poživite v pravem duhu in navdušite za novo sveto delo v prenovljeni domovini sebi v veselje in v blagor katoliški Sloveniji!

Pišece. Vabimo k občnemu zboru Kmečke hranilnice in posojilnice v nedeljo, dne 27. julija ob 15. uri popoldne v uradnih prostorih. Dnevni red navadni. Ako bi se ob določenem času ne snidlo zadostno število zadružnikov, vrši se pol ure pozneje drug občni zbor na istem prostoru in z istim dnevnim redom, ki bode veljavno sklepal ne glede na število zadružnikov. — Načelstvo.

Saleška dolina. Spomine iz polpretekle dobe vzbujajo tiskovine za „gibanje prebivalstva“, ki jih ravnokar razpošilja okrajno glavarstvo v Slov. Gradcu. Samoslovenske so. Ker jih je glavarstvo poprej napovedalo, sem mislil, da se tiskajo na novo. In jezil sem se, ko sem videl ovojno polo s starim nespametnim naslovom „gibanje prebivalstva“. A glej ga spaka! Tiskovine nosijo ime ~~z~~ vrške: k. k. Hof- und Staatsdruckerei in Wien. A tako! Torej so vendar imeli v zalogi samoslovenske! In kako so tajili, se izgovarjali; slovenski pravimo: lagali! Vse dokazovanje dr. Verstovška je bilo zastonj! In kako stare so nekatere! Obrazca A in B sta še iz devetnajstega stoletja, ko je starinska omara Avstrija še bila sveže pobarvana. Obrazec C iz tega stoletja. Škoda, da glavarstvo ne pove, od kod je dobilo tiskovine, lahko bi različnim Poigerjem, Müllerjem, Neugebauerjem, Hagenauerjem itd. naknadno dokazali njihovo resnicoljubnost oz. nepristransko uradovanje s tem, da bi jim naznanili skrivne magacine, kjer so samoslovenske tiskovine potrpežljivo čakale na — Jugoslavijo! Najbrž so zaloge še velike. Deželna vlada naj se pobriga, tiskarna na Dunaju bo samoslovenske tiskovine rada prodala. Če jih vlada dobi po ceni, bom Jugoslaviji na ljubo še nadalje potrpel z „gibanjem“ prebivalstva.

Solčava. Že drugikrat je prinesel „Slov. Narod“ napad na našo solčavsko vožnjo pošto. Krega se, zakaj da vozimo le vsak drugi dan. Ne vem g. dopisnik, zakaj tebe toliko briga naša vožnja. Ako bo potrebno drugače voziti, bodo že drugi skrbeli. Raje skrbi, kadar bo prišel sladkor na občino, da bo vse v redu.

Prireditve.

V nedeljo, dne 20. t. m.

Pri Sv. Trojici v Slov. gor. popoldne velik dekliški shod za dekliške Marijine družbe celih Slov. gor. — V Makolah po večernicah v narodni dvorani prireditve Orla in Dekliške Zveze. — V Gortovljah ob 18. (6.) uri v dvorani g. Malgaja gledališka predstava Slov. kat. izobraževalnega društva. — V Št. Petru v Savinjski dolini popoldne na

vrtni gostilni Cvenk veselica prostov. požarne brambe. — V Ptuj ob 16. (4.) uri v Narodnem domu koncert ptujskega pevskega društva s sodelovanjem ptujske mestne godbe. — V Rimskih toplicah po ranem opravilu v šoli shod Bralnega društva. — V Smartnem v Rožni dolini pri Celju po rani maši zborovanje kmetijske podružnice. Predava strokovni učitelj g. inž. Zidanšek o živinoreji. — V Braslovčah po večernicah ponavljanje nedeljske prireditve bralnega društva v isti namen.

V nedeljo, dne 27. t. m.

V Središču ob pol 14. (pol 2.) uri v Društvenem domu čebelarski shod, ustanovitev čebelarske podružnice in praktično razkazovanje čebelnjakov. Na shodu govori potovalni učitelj Jurančič.

Slovenci širite naše liste!

Pomoč alkoholikom in njih svojcem!

Alkoholizem je socialno zlo v dvojnem pomenu besede. Prvič zato, ker to ni le bolezen posameznikov, marveč človeške družbe kot take in drugič, ker se da ta bolezen ozdraviti edino le s socialnim delom, ki ga ne morejo vršiti samo posamezniki, marveč se ga more oprijeti po svojih organih tudi najmočnejši družabni organizem, država.

Naša javnost vidi v pijancu brezčastnega in delomrznega človeka, ki bi lahko opustil brezumno uživanje alkohola, ko bi le hotel. Alkoholizem je po njenem mnenju le privatna zadeva vsakega posameznega in zato se ne briga veliko zanje.

Ta sodba je krivična. Med skrbstvom za slepce, gluhome, pohabljenе in jetične ter skrbstvo alkoholikov obstoji važna razlika. Dočim, ko prvi prosijo pomoči, jo drugi največkrat odklanjajo, ker ne vidijo, ali nočejo videti svoje nesreče in nesreče svoje družine. Alkoholika je treba učiti, da spozna svojo bolezen, vzgojiti mu je treba voljo k rednemu in zmernemu življenju. Izpodbiti se mu mora dobra vera in zaupanje v pivske tovariše, ki ga odtegujejo družini in dostojnemu družabnemu življenju.

Da pritegne te naloge svoj delokrog — kamor tudi po vsaj pravici spadaja — ter jih po svojih močeh kar najpopolneje reši, je Deželna vlada za Slovenijo z naredbo z dne 28. maja 1919 ustanovila pri poverjeništvu za socialno skrb poseben Protialkoholni oddelek. Ta oddelek skrbi za alkoholike in člane njihovih družin med drugim:

- a) kot posvetovalen in posredovalen organ,
- b) s tem, da skrbi za pravno varstvo družinskih članov alkoholikov, zlasti otrok in
- c) za zdravljenje alkoholikov.

V interesu javnosti je, da vsi dobro misleči, podpirajo urad, ki opravlja socialno skrb alkoholikov. V Ameriki, Angliji, Švici, Nemčiji, Belgiji itd. vzdržuje zasebna človekoljubnost že več let s prav lepimi uspehi nad 400 takih uradov. Tudi pri nas bi bilo nujno potrebno, da se javnost zainteresira za naloge, ki jih ima državni protialkoholni urad, ker bo mogel edino le tedaj doseči zaželjene uspehe, ako ga bo občinstvo v njegovem delovanju primerno podpiralo. Zato hoče podpisani urad v naslednjem opozoriti javnost na svoj delokrog, da bo vsakdo vedel, kdaj naj se obrača nanj.

Protialkoholni oddelek nastopa predvsem kot posvetovalen in posredovalen organ za alkoholike, člane njihovih družin, kakor tudi za prijatelje treznosti. Žene, otroci, bližnji sorodniki in prijatelji, ki bi radi pomagali revežu, vdanemu alkoholu, ter ga pripravili zopet k treznemu in rednemu življenju, naj se zglase pismeno ali ustmeno pri tem uradu za svet in morebitno pomoč. Ta urad ima nalogo posredovati v sporih med alkoholikom in njegovo družino, da se poravnajo na lep način brez hrušča in trušča, brez sodnije in brez nepotrebnih stroškov. Stranke, ki se iz umljivih razlogov sramujejo izkati v teh zadevah kje drugje pomoči, se pri tem uradu lahko zaupno zglasijo, ker ostane njihova zadeva tajna.

V slučaju, kjer posredovanje ne bi uspelo ter so družinski člani zlasti otroci alkoholika potrebni posebnega pravnega varstva, jim bo Protialkoholni oddelek tako varstvo preskrbel in zasigural. To velja zlasti za mladoletne otroke, ki so v nevarnosti, da jim njihov oče ali mati, ki sta vdana alkoholu, zapravlja vse premoženje tako, da za njihovo vzgojo ne bi ostalo potrebnih sredstev. Zato bo ta urad na zahtevo izposloval, da se postavi takim otrokom dober varuh, oziroma, da se oddajo v primerno vzgojevališče. Ravnotako se bo na zahtevo poskrbelo,

da se postavi alkoholik-zapravljevec pod kuratelo. V interesu svojcev alkoholikov bo ta urad posredoval, da prepreči ločitev zakonskih, ali na izrecno željo žene ozir. moža, da isto pospeši.

Enako bo Protialkoholni oddelek posredoval tudi, da se pogodbe sklenjene v pijanosti razveljavijo, kolikor je to v okviru zakonitih določb možno.

V delokrog tega urada spada nadalje posredovanje, da se delamržne alkoholu vdane osebe spravijo v poboljševalnico, oziroma po potrebi tudi v prisilno delavnico.

Važna je tudi naloga Protialkoholnega oddelka, da skrbi za zdravljenje alkoholikov. Ta točka obsega zdravljenje doma s tem, da se odpravi iz alkoholikove hiše ves alkohol, da se družinski člani alkoholika poučijo, kako, da morajo vplivati na slednjega z zgledom ali na kak drug način, dalje s tem, da se pivcu v prostem času pomaga do primerne duševnega razvedrila ter se tako odtegne priliki za pijančevanje. Drugič pa spada tu sem oddaja alkoholikov v zdravilišče. Dokler se ne ustanovi za alkoholike posebno zdravilišče, bo treba za zdravljenje te vrste pacientov ustanoviti vsaj pri eni izmed že obstoječih bolnišnic poseben oddelek.

To je kratek delokrog na novo ustanovljenega Protialkoholnega oddelka, kolikor se tiče neposredno alkoholikov in članov njihovih družin. Ker je alkoholizem brez dvoma naše največje zlo, je gotovo dolžnost vsakega poštenega Slovenca in Jugoslovana, da po možnosti sodeluje pri delu za stizenje našega naroda. Ako pa kdo ne more ali noče pri tem sodelovati, naj vsaj ne ovira pri delu onih, ki vrše v tem oziru svojo narodno dolžnost.

MALA NAZNANILA.

Prodaja se:

Lahak voz, (koleselj) dobro ohranjen, enovprežen se kupi takoj. Ponudbe na upravo lista. 1259

Majše posestvo v bližini Maribora se prodaja v Rogozji št. 4, Hoče pri Mariboru. 1271

Prodaja se malo posestvo četrte ure od Poljčan. Pripravno za vpoškojenca ali rokodelca. Več se izve pri lastniku, Luščka vas 60, Poljčane. 1809

Lepe kmetake posestvo, 1 in pol ure od Maribora, okoli 23 oralov je takoj na prodajo, tudi bi bilo sposobno za trgovino in gostilno, v celam ali samo hrami, 7 oralov njiv in gozda. Vpraša se pri Jos. Novak, Tržaška cesta 5, Ljubljana. 1815

3 cevi za studenec vso pripravno prodaja Vagradl, trgovec v Mariboru. 1288

Hiša z zemljiščem se takoj prodaja v Sp. Radvanjski cesti št. 10, Maribor.

Prodaja 600 litrov

pristne doma žgane slivovke 88 odstotk. po 32 K. Ponudbe na pošto ležeče, Maribor. 1892-101

POZOR!

Biči iz usnja	K	250
jeremenje za cepe	"	250
goži za cepe	"	250
kose 70-100 cm	"	16-
dolge 4 K 12- do	"	16-
brusni kamni 4	"	250
srpi 4 K 5.50, 6-	"	650
glavni robci lepo	"	16-
pisani 4	"	16-
moške predpasnike	"	6-
ženske predpasnike	"	4-
K 12- do	"	16-
oxford srajce za	"	45-
fante	"	45-
plavotisk, ocfiri, oxford, platno	"	45-
belo, klot črni batisti. — Raz-	"	45-
pošilja po celam kraljestvu	"	45-

Kom. skladišče

ALOJZIJ GNIUŠEK,

Maribor Glavni trg št. 6
Trgovci znaten popust.

Obleke

od preproste do vsakovrstne najfinije, domača, dobro in vesno delo, vsake velikosti, isborne kakovosti izdeluje točno in solidno ter prodaja

ALOJZIJ ARBEITER,

Maribor, Dravska ulica št. 15,
(pri starem mostu). 718

Prodaja se: 1 bencin-motor 4 HP, 1 snažilni mlin, 1 stroj za košenje travnikov, 1 kope, 4 gumijeva kolesa za polkri voz. Vpraša se pri graščinskem oskrbnistvu Hartenstein p. Slovenjgradec, 1333

Prodaja se 2 in pol leta stara bregja svinja. Tezno 50, Maribor. 1334

Pšenične otrobe na debelo in drobno kakor tudi žreblje, kose, kamne, drože, mlo nudi trgovina Ivana Oder, Sv. Lovrenca na oborju. 1817

Službe:

Priprosta starejša kuharica z večletnim spričevalom, katera tudi opravlja mala domača dela, se sprejme z mesečno plačo 70—K. Vila Jožefova cesta 25, Maribor. 1286

Vinčarska družina z 4-5 del. močmi se sprejme. Ponudbe pod: „Pošten“ na upravo lista. 1335

Sprejme se 14 letna deklica kot varuhinja otroka poldrugo leto starega. Peršak Ana, Črta 20, Slivnica pri Mariboru. 1333

Sprejemem dva hlapca h konjem in enega ali dva za delo v skladiščih. Upoštevajo se le pridni, trezni in pošteti delavci. Dobra hrana in plača. V slučaju sprejema se potni stroški v Ljubljano povrnejo. Zglasiti se je v veletrgovini Fran Derenda, Ljubljana, Emonska cesta 8. 1397

Učeneo slovenskega jezika popolnom vešč od strogih starišev, se sprejme v manufakturni trgovini „Terezina dvor“ v Mariboru. 1285

Spretno strojeplisko (event. tudi strojepliska sprejme takoj dr. Fran Kandare, odvetnik v Velikovem. Plača po dogovoru. 1316

2 lončarja ploščarja (Scheibenarbeiter), eden samostojen se sprejme meta takoj. Josip Mayer, Bergstrasse 16, Maribor. 1302-106

Več čevljarjev za fino in vojaško delo proti dobremu in stalnemu zaslužku sprejme V. Glušič, Grajska ulica 20, Maribor. 1121

Kupi se:

Lipov les-plohe

kot rezan kupi Ivo Sojč, kipar v Mariboru, Reiserjeva ul. 26 1271

Kupimo železne barele

nove ali pa v dobrem stanju po najvišjih cenah, kakor tudi večje množine fižola. Ponudbe na pošto predal št. 6, Ljubljana. 1318

Gospodom zobarjem se priporoča

zaloga zobarskih potrebščin O. GOLOB, Ljubljana

v poslopu „Jadranske banke“, nasproti glavne pošte, svojo veliko zalogo vseh v zobarsko stroko spadajočih predmetov. Došla je večja množina

Ia alabaster mavca (gipsa).

Izvolite ga takoj naročiti.

1322

Razna:

Bakrene kotije za kuhanje s klobuki z 1 ali 2 hladilnimi cevima z ali brez mešalne priprave od 20-400 l izdeluje, preureja in popravlja Viljem Weiss, Sofijin trg 1, (grad), Maribor. 1290

Pohištvo

najboljše kakovosti izdeluje in prodaja po nizkih cenah

Obrtna zadruga mizarških mojstrov v MARIBORU, Grajski trg št. 3.

Kupuje tudi vsakovrstni mizarški les. 63

Ognja in vloga varne Wertheim-blagajne v vsaki velikosti, kakor tudi blagajne za vžigati in vsakovrstne Wertheim-blagajnice izdeluje, tudi vsako popravilo izvršuje

tvrdka Franc Schell, umetni in blagajničarski ključavničar v Mariboru, Koroška cesta 31. 1289

Krema črna

in rumena za čevlje, ličilo (wicks) fino brivsko mlo, rižni škrob, pralno mlo, toaletno mlo, cigaretni papir in tuleki (Hilse), riž, kavo in razno drugo blago, dobavlja najceneje trgovska agentura in komisija MARTIN STADLER v Mariboru ob Dravi, Bismarkova cesta 17.

Za trgovino z obleko

sprejemem pošteno gospodično v starosti od 22-30 let, večjo slovenskega jezika v v govoru in pisavi ter nekoliko nemškega, ki bi opravljala službo prodajalke in kontoristinje. Nastop takoj. Plača po dogovoru. Ponudbe na upravnistvo lista. 1301-108

„KORUNA“

prva češka zavarovalnica na življenje v Pragi se slavnemu občinstvu najtopleje priporoča. Mart. Stadler, zastopnik za Slov. Štajerako v Mariboru ob Dravi, Bismarkova cesta št. 17.

ČEVLJE

fine, moderno izdelane in sandale ima v zalogi in jih razpošilja po pošt. povz. mirenka „Čevljarska zadruga“ v Vrbovcu pri Mozirju.

Čevlji so iz lahke ševromedije kože, boksa in telatine. Dobite visoke, nizke in salonske moške, ženske, deške in otroške čevlje ter sandale. Cene usnja se dvigajo, zato naročite čimprej! Pri večjem odjemu primeren popust!

Prodajalna tudi v Celju „Narodni dom“ Zmerne cene! Zahtevajte cenike! 1268

P. n. občinstvu se vljudno naznanja, da je prevzel vodstvo glavnega zastopa banke „Slavije“ v Mariboru zavarovalni uradnik gospod

Franc Vršič,
Maribor

Gospodska ulica št. 38, 2. nadstr.

Imenovani sprejema zavarovanja proti požaru, vlogu in za življenje ter podaja vsake vrste pojasnila. 1243

Trgovina kolonijalnega blaga na debelo in drobno

Vladimir Pavlšek
Maribor, Grajska ul. 16

se priporoča! 1267

Jedilno sol in vžigalice

dobi v nekaj dneh

Gospodarska zveza
v Ljubljani.

P. t. Reflektanti naj blagovolijo poslati svoja naročila takoj. — V zalogi ima sledeče: Žvepleni cvet, modro galico, rafijo in živinsko sol. Koruza pride v kratkem.

Nekrep Jožef,

tasarski mojster, stavbenik in podjetnik.

Maribor, Mozartova ulica 59
se priporoča za vsakovrstna nova stavbna dela ter sprejema tudi popravilna dela.

Oznaniša Union-Propaganda, Maribor.

Preselitev tvrdke pohištva
ERNEST ZELENKA

iz Gosposke ulice 25, v
Šolsko ulico šte. 5,

naznanja uljudno podpisani p. n. občinstvu, proseč, da bi mu dosedanj, kakor novi naročevalci nadalje izkazali opravičeno, dolgoletno zaupanje ter ga počastili z novimi naročili. — Vedno velika zaloga v pohištvo, sobnih okraskov tapet itd.

ERNEST ZELENKA

tvrdka pohištva, tapetnik, dekorater in zapriseženi strokovnjak-veščak.

Samo Šolska ulica št. 5.

Ana Reppnig, veleposestnica v Cirknici, naznanja v brezmejni žalosti v svojem in v imenu ostalih sorodnikov pretresujočo vest, da je njen nad vse ljubljani soprog, oziroma brat, stric in svak, gospod

Rupert Reppnig

vleposestnik v Cirknici, načelnik kmetijske podružnice v Št. Ilju, imejitelj zlate in srebrne družbene kolajne Kmetijske družbe za Štajersko, častni član večih društev itd.,

v ponedeljek, dne 14. julija 1919, ob 3. uri zjutraj, previden s tolažili sv. vere, v 78. l. svoje dobe mirno in bogodano preminul.

Truplo nepozabnega, dragega pokojnika se bo v sredo, dne 16. julija 1919, ob 8. uri zjutraj v hiši žalosti v Cirknici svečano blagoslovilo, prepeljalo na župno pokopališče v Št. Ilju in tam položilo v rodbinski grobnici k večnemu počitku.

Sv. maša zadušnica se bo isti dan pred pogrebom darovala v župni cerkvi v Št. Ilju v Slov. gor.

Blagega pokojnika, čigar celo življenje je bilo posvečeno delu, priporočamo v po- božen spomin!

Cirknica, 14. julija 1919.